

V R T E C

Izhaja
1. dné
vsacega
meseca
na celej
póll in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vr.

Naró-
nina se
naprej
plačuje
in po-
šilja u-
redništ-
vu v
Lingar-
jevih
ulicah
hiš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 5.

V Ljubljani 1. maja 1879.

Leto IX.

V dan srebrne poreke Njiju Veličanstev, presvetlega cesarja in cesarice,

24. aprila 1879.

Noč je minola – svetlôba razliva
V solnčnih se tokih na pisani prt,
S katerim spomlád božje stvarstvo pokriva,
Ki v neizmeren prominja se vrt.

A ko bi tudi bolj cvetno še bilo,
Svet ko postajal bi raj nam blestêč,
Njega bogastvo bi ne zadostilo
Čut razložiti po njem naš gorêč.

Čuvstvo ljubezni, ki arce spodžiga
V vdanosti biti za **Njega** zvestó,
H kateremu misel razvnetá se dviga,
Górko hvalêč ga z besedo glasno.

Njega, katerega v svetlej krepósti
Bog za vladarja postavil je sam,
A ki zavetje ter pomoč v bridkósti
Oča ljubêč in preakrben je nam.

Srce preslavlja i **Njo**, ktera mila
 Mati je vemiljena svojih otrók;
 Da bi žareča se želja spolnila:
 „Dolgo ohrani, še dolgo **Ju** Bog!“ —

V teku begočem izginejo leta,
 Krasno zoreva, kar denes je ovet,
 Dečku, ki vence na „Vrtcu“ zdaj spléta
 Skoro prostrani otvori se svet.

Kamor ga koli privêde osôda,
 Vsegdar povsodi ostaje Slován,
 Svojega sin je ponosen naróda,
 Z dušo, s telesom cesarju je vdán. —

Deca mi, vaši priprosti so venci,
 A od ljubezni kipí vam srcé,
 Pómnite zvesto jih tudi mladenci,
 Lepšihpletíte dorašli možjé:

Kadar godujete slavnost visóko,
 Kadar na novo se venča oltár,
 Z miło družíco ko zlato poroko
 Vzvišeni, svetli praznuje vladár!

Lujza Pesjakova.

Slavnostni dan 24. aprila 1879.

Dné 24. aprila letošnjega leta godujeta Njiju Veličanstvi, naš presvetli cesar in cesarica, svojo srebrno poroko, t. j. ta dan bode dopolnjenih 25 let, kar se je poročil naš premilostivi vladar, Franc Jožef I., s svojo soprogo, cesarico Elizabeto. Po vseh krajih avstrijsko-ogrške monarhije se delajo velike priprave, da bi se ta dan praznoval kolikor najbolj mogoče vredno in dostojno. Tudi Ti, slovenska mladina, ne smeš zaostati. V ta namen dobiš „Vrtec“ izvanredno že poprej, da se prav živo spomniš tega veselega in slavnostnega dne za vse narode naše velike in mogočne monarhije. Tudi Tebi bodi ta dan vesel praznik in prosí v gorečej molitvi za dolgo in srečno življenje Njiju Veličanstev, našega predobrega cesarja in cesarice. Pravijo, da Bog najrajše usliši molitev nedolžnih otrok; zatorej boljšega ne moreš storiti, nego to, da s sklenenima rokama prosiš ta dan blagoslova iz nebes na presvetlega cesarja in cesarico in vso cesarsko rodovino. Móli in prosí ta dan, da nam božja previdnost na srečo vseh narodov naše velike in mogočne monarhije ohrani in očuva presvetlega vladarja in blago vladarico ter Jima dá ućakati še drugih 25 let, da bi mogla praznovati tudi še svojo zlato poroko. Ta dan, ko bode vsaka dežela, vsaka občina, celó vsak kraj po svoje čestital Njih Veličanstvoma, ta dan se tudi Ti raduj in krepko povzdigni svoj glas ter zakliči: „Živijo, cesar Franc Jožef I.! Živila cesarica Elizabeta!“